

[Steen.]

råde, øernes område og hovedstadens område, opnår et stemmetal svarende til gennemsnittet af et kredsmandat for hele landet, eller partiet opnår ialt mindst 60 000 stemmer, anser vi for at være urimelige. De betyder nemlig i deres virkninger, at det for et nyt parti er meget, meget svært at opfylde nogen af disse betingelser, og de vil derfor reelt virke som en hindring for, at nye partier kan opnå repræsentation her i folketinget, selvom et nyt parti i starten samler et anseligt vælgertal.

Der er og kan naturligt være forskellige meninger om, hvor mange partier det under skiftende tiders forhold er rimeligt og formålstjenligt at have med i det politiske arbejde. Men det er vor opfattelse, at dette ikke er et spørgsmål, der på noget tidspunkt bør afgøres af de bestående partier gennem de i valgloven indsatte bestemmelser, men at dette hører hjemme blandt de ting, som det er forbeholdt vælgerne at afgøre på folketingets valgdag.

Tilsvarende synspunkter havde jeg lejlighed til at fremsætte her i tinget under behandlingen af valgloven i sidste rigsdags-samling. Vi modsatte os de omtalte bestemmelser og stillede forslag om bevarelse af de hidtil gældende regler, hvorefter et parti får andel i tillægsmandater, såfremt det indenfor et af de førnævnte tre områder opnår et stemmetal, der svarer til det gennemsnitlige stemmetal, som er afgivet pr. mandat i hele landet. Det er dette forslag, vi nu igen fremsætter overfor folketinget, og vor begrundelse er denne, at efter vort skøn har denne bestemmelse virket rimeligt gennem de mange år, den var gældende. Vi gør det endvidere i håbet om, at der vil være et tilstrækkeligt stort antal ærede medlemmer i dette ting, som vil erkende, at de bestemmelser, der ved sidste valglovsrevision blev indsat i loven, allerede ved det første valg, hvor de var gældende, virkede på en måde, der er lidet stemmende med det, som er forholdstalsvalgsmådens idé, mening og formål, nemlig at sikre en ligelig repræsentation for de forskellige anskuelser blandt vælgerne; dette kan med rette siges, når et parti opnår et stemmetal på 58 500, svarende til 4 mandater, uden at opnå nogen repræsentation.

Dette giver et naturligt grundlag for at

tage spørgsmålet op til en fornyet overvejelse, og det har vi ønsket at give det høje folketing en anledning til. Jeg anbefaler lovforslaget til en saglig og velvillig behandling.

Formanden: Ligeledes udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem fru Petra Petersen, for at hun kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

Petra Petersen: Da min partifælle, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, er forhindret i at deltage i mødet i dag, skal jeg hermed på den kommunistiske gruppes vegne fremsætte *forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene, forhøjelse af renten med tillæg i kommunegrupperne II og III til samme størrelse som i kommunegruppe I samt om forhøjelse af brændselstillæg, invaliditetstillæg og lomme penge til rentemodtagere på alderdomshjem.*

Disse ændringer tilsigter, som lovforslagets titel siger, en forhøjelse af grundbeløbene, forhøjelse af renten med tillæg i kommunegrupperne II og III til samme størrelse som i kommunegruppe I samt forhøjelse af invaliditetstillæg, brændselstillæg og lomme penge til rentemodtagere på alderdomshjem.

Lovforslaget indeholder synspunkter og ændringer, som mit parti ved tidligere lejligheder har gjort gældende og stillet forslag om.

Vi foreslår at forhøje grundbeløbene til alders- og invaliderentemodtagere med 200 og 300 kr. årlig til henholdsvis enlige og ægtepar. Det samme forslag fremsatte mit parti forud for folketingsvalget i foråret, og det svarer som bekendt til første rate i den socialdemokratiske skitse til folkepension. Ikke desto mindre blev forslaget stemt ned af folketingets øvrige partier.

Mit parti fremsatte det påny — og denne gang skriftligt —, da folketinget var indkaldt den 1. september i år. Desværre fik det samme kranke skæbne som mit partis andre forslag ved den lejlighed: det kom slet ikke til behandling. Forslaget har dog ingenlunde mistet sin aktualitet; tværtimod må man sige, at større og større befolkningskredse giver udtryk for utilfredshed med de trange kår, der bydes vore alders- og inva-